

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 313/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 15 stycznia 2020 roku w sprawie sygn. akt II K 1061/19.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia:</p> <p>- art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. oraz art. 14 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia pomimo braku skargi uprawnionego oskarżyciela, co stanowi tym samym bezwzględną przyczynę</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	odwoławczą opisaną w treści art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
W przedmiotowej sprawie nie doszło do przekroczenia granic oskarżenia. Akt oskarżenia, jako skarga zasadnicza, nie tylko inicjuje postępowanie sądowe, ale także określa jego ramy, co ściśle łączy się z problematyką tożsamości czynu zarzucanego i przypisanego sprawcy. Ram tych nie wyznacza jednak przyjęty w akcie oskarżenia opis czynu zarzucanego oskarżonemu ani też wskazana tam kwalifikacja prawna. Granice oskarżenia wyznacza zdarzenie historyczne, na którym zasadza się oskarżenie. Istotna jest zatem tożsamość czynu wyznaczona faktycznymi ramami tegoż zdarzenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19.10.2010 r., III KK 97/10, Legalis nr 338431). Sąd nie jest zatem związany ani samym			

opisem, ani też kwalifikacją prawną czynu wskazaną przez oskarżyciela, wiąże go natomiast czyn jako zdarzenie faktyczne i tych granic przekroczyć już nie może. O tym zaś, czy sąd orzekł w wyroku w granicach aktu oskarżenia, decyduje tożsamość zdarzenia historycznego zarzucanego w skardze i przypisanego w wyroku. Znaczenie określenia "zdarzenie historyczne" obejmuje opisane w skardze zdarzenie faktyczne. Zdarzenie historyczne to pojęcie o szerszym znaczeniu niż pojęcie "czynu" oskarżonego, polegającego na jego działaniu lub zaniechaniu. Sąd może zatem inaczej, w porównaniu z twierdzeniami oskarżyciela, dokonać ustaleń w sprawie, nadać inną kwalifikację prawną stosowną do ustalonego stanu faktycznego, który może być niezgodny z twierdzeniami oskarżyciela. Identyczność czynu jest jednak wyłączona, jeżeli w porównywalnych

jego określeniach zachodzą tak istotne różnice, że według rozsądnej życiowej oceny nie można ich uznać za określenia tego samego zdarzenia faktycznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29.04.2010 r., III K 368/09, LEX nr 584761).

Dla oceny, czy tożsamość zdarzenia historycznego została zachowana koniecznym jest porównanie czynu zarzuconego aktem oskarżenia z czynem przypisanym przez sąd - pod względem elementów wyznaczających ową tożsamość. Tymi zaś, jak podkreśla się w orzecznictwie, są: identyczność przedmiotu zamachu, identyczność kręgu podmiotów oskarżonych o udział w zdarzeniu, tożsamość miejsca i czasu zdarzenia, jak też zachowanie choćby części wspólnych znamion w opisie czynu zarzuconego i przypisanego, które winny się ze sobą pokrywać, mając jakiś obszar wspólny. O jedności czynu, jako jednego

impulsu woli,
świadczy nadto
jedność zamiaru
(lub planu) sprawcy
(sprawców)
przestępstwa
(postanowienie
Sądu Najwyższego z
dnia 19 października
2010 roku w sprawie
III KK 97/10, Legalis
nr 338431).

O tym, czy sąd
„utrzymał się” w
wyroku skazującym
w granicach skargi
decyduje zatem
ostatecznie
tożsamość zdarzenia
historycznego
zarzucanego w
skardze i
przypisanego w
wyroku. Zakres
znaczeniowy
terminu „zdarzenie
historyczne” jest
przy tym
stosunkowo szeroki
i obejmuje opisane
w skardze zdarzenie
faktyczne, w którego
przebiegu
oskarżyciel
dopatruje się
przestępstwa.

Dokonanie
porównania
pomiędzy czynem
zarzucanym i
przypisanym
oskarżonemu przez
pryzmat wskazanych
powyżej kryteriów
pozwala na
stwierdzenie, że
zachowanie mu
zarzucone oraz

przypisane jest tożsame – w obu wypadkach ukierunkowane było na osiągnięcie korzyści majątkowej od pokrzywdzonej E. Ł.. Poprzedzone ono zostało przez oskarżonego wprowadzeniem w błąd wyżej wymienionej pokrzywdzonej, co do jego wywiązania się z obowiązku wykonywania pracy od 02 stycznia 2019 roku za wcześniej wypłaconą mu zaliczkę w kwocie 2300 złotych na poczet wynagrodzenia.

Zaliczkę, tę miał przeznaczyć na leczenie chorego syna, co jak się okazało było kłamstwem. Tym samym, uzasadniona jest teza, że w chwili ubiegania się o przedmiotową zaliczkę przyświecał oskarżonemu cel wyłącznie jeden cel, a mianowicie pozyskanie środków pieniężnych bez zamiaru ich zwrotu (wyłudzenie mienia).

Jakkolwiek Sąd orzekający formułując w sentencji wyroku opis czynu, który

ostatecznie przypisał oskarżonemu przyjął, że czyn ten został popełniony w drugiej połowie grudnia 2018 roku (przy czym postanowieniem z dnia 03 lutego 2020 roku wskazaną w wyroku w opisie czynu przypisanego datę sprostował), podczas gdy z opisu czynu z części wstępnej wyroku wynika, iż został on popełniony w okresie czasu od 15 lutego 2019 roku do 12 marca 2019 roku, zaś przestępcze zabiegi - jak wynika z analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego miały miejsce właśnie w grudniu, lecz 2018 roku. Podnieść należy, że przedmiotem osądu (rozstrzygnięcia) w procesie karnym jest konkretne zdarzenie faktyczne wskazane w akcie oskarżenia, a nie mniej lub bardziej doskonały opis przyjęty w zarzucie aktu oskarżenia. Sąd orzekający nie jest związany opisem czynu zarzucanego, a po wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności może i powinien nadać mu w wyroku

dokładne określenie, które może odbiegać od opisu przyjętego w akcie oskarżenia, przy czym, czyn przypisany musi mieścić się w tym samym zespole zachowań człowieka, które stały się podstawą poddania w akcie oskarżenia przejawów jego działalności z punktu widzenia przepisów prawa karnego materialnego. Nie narusza tożsamości czynu ustalenie przez sąd orzekający odmiennej niż w akcie oskarżenia daty i miejsca zdarzenia. Nie ulega wątpliwości, że w okolicznościach niniejszej sprawy zdarzenie historyczne opisane w sentencji wyroku jest tym samym zdarzeniem, które było objęte aktem oskarżenia, pomimo skorygowania przez Sąd Rejonowy daty zaistnienia tego zdarzenia. Tożsamy jest bowiem przedmiot zamachu, podmiot biorący udział w zdarzeniu oraz podmiot pokrzywdzony, a nadto miejsce zdarzenia i sposób działania sprawcy.

W tym miejscu, Sąd Okręgowy wskazuje, że Sąd pierwszej instancji przy konstruowaniu opisu czynu przypisanego oskarżonemu T. K. winien wykazać się większą dbałością i roztropnością, albowiem korygowanie w drodze sprostowania daty czynu zabronionego - w przypadku błędnego jej oznaczenia w wyroku i w związku z tym stanowiące oczywistą omyłkę pisarską - jest dopuszczalne, a nawet pożądane, gdy było następstwem nieuwagi, a nie błędu w ustaleniach faktycznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.06.2012 r., III KK 416/11, Legalis nr 517520; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 05.12.2017 r., II KK 407/17, Legalis). Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób niewątpliwy wyklucza, aby rzeczony czyn popełniony został w połowie grudnia 2019 roku. Z zeznań świadka J. Ł. oraz pism wzywających oskarżonego do

<p>zwrotu kwoty 2300 złotych wynika jednoznacznie, że pieniądze te wypłacone zostały T. K. w grudniu 2018 roku. W dodatku data wszczęcia dochodzenia (postanowienie z dnia 15.03.2019 r. - vide k. 11) oraz data sporządzenia aktu oskarżenia (w dniu 03.10.2019 r. vide k. 76) przeczy tezie, jakoby zdarzenie przypisane oskarżonemu miało miejsce w grudniu 2019 roku (a zatem oczywistym jest, iż był to rok 2018).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o uchylenie rozstrzygnięcia i tym samym umorzenie postępowania w całości.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Mając na uwadze powyższe szczegółowe rozważania, należy przyjąć, że dokonana przez Sąd meriti modyfikacja opisu czynu nie narusza zasady skargowości, wyrażonej w art.</p>			

<p>14 § 1 k.p.k., jak również nie stanowi uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. gdyż w ustalonych okolicznościach sprawy była możliwość przetworzenia zarzuconego oskarżonemu czynu z art. 284 § 2 k.k. na czyn przypisany, kwalifikowany z art. 286 § 1 k.k.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 7 k.p.k. poprzez dowolną w miejsce swobodnej ocenę materiału dowodowego sprawy i przyjęcie tym samym zamiaru oskarżonego, co do dokonania oszustwa w przypadku, gdy z zebranego materiału dowodowego w tym depozycji oskarżonego jak i świadka J. Ł. oraz depozycji pokrzywdzonej nie sposób ustalić zamiaru dokonania oszustwa wobec pokrzywdzonej; - art. 424 § 1 i 2 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>uniemożliwiający poznanie motywów i argumentacji Sądu w przedmiocie przypisania oskarżonemu sprawstwa przestępstwa określonego w treści art. 286 k.k.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Jakkolwiek wyrok i jego uzasadnienie są ściśle ze sobą powiązane, to jednak pełnią odmienne funkcje procesowe - wyrok ma charakter samoistny, zaś jego uzasadnienie pełni rolę akcesoryjną, służącą jego wyjaśnieniu. Rolą uzasadnienia jest takie zaprezentowanie toku rozumowania Sądu orzekającego, by stronom umożliwić ewentualne zaskarżenie wyroku, a następnie by możliwa była ewentualna jego kontrola instancyjna, której dokonuje się w oparciu o akta, treść wyroku i uzasadnienia oraz wniesionych</p>				

środków

odwoławczych.

Należy uznać, że ewentualna obraza przepisu art. 424 k.p.k. tylko w wyjątkowej sytuacji może mieć wpływ na treść orzeczenia w szczególności wtedy, gdy uniemożliwia realizację wskazanych wyżej funkcji.

Niespełnienie

wymogów z art. 424

Kodeksu

postępowania

karnego nie może

stanowić

samodzielnej

podstawy zmiany

lub uchylenia

wyroku, skoro jest

to uchybienie o

charakterze

procesowym (art.

438 pkt 2 Kodeksu

postępowania

karnego), a więc

wymaga wykazania

możliwego wpływu

na treść orzeczenia

(por. wyrok Sądu

Apelacyjnego w

Warszawie z dnia

29.01.2020 r., II

AKa 219/19, opubl.

Legalis).

W niniejszej sprawie

nie mamy do

czynienia z taką

sytuacją, albowiem

takiego wpływu

obrońca nie wykazał.

Kwestię te przesądza

nadto art. 455a

k.p.k., który

wyklucza uchylenie

wyroku z powodu niespełnienia przez uzasadnienie wymagań z art. 424 k.p.k.

W tym stanie rzeczy, stwierdzić należy, iż poczynione prawidłowo przez Sąd orzekający ustalenia faktyczne oraz rzetelna – zgodna z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym - ocena dowodów nie pozostawiają żadnych wątpliwości, że oskarżony ubiegając się o pozyskanie zaliczki na poczet wynagrodzenia za styczeń 2019 roku, którą miał przeznaczyć na leczenie syna, robił to z zamiarem oszukańczym i podstępnie wprowadził w błąd pokrzywdzoną E. Ł.. Po wypłaceniu mu środków pieniężnych w kwocie 2300 złotych, nie przystąpił do pracy. Co więcej, nie reagował na wezwania pracodawcy (właścicielki firmy (...)) E. Ł. do zwrotu pobranej zaliczki. Okoliczność ta świadczy o tym, że dążenie

<p>oskarżonego do uzyskania rzeczonych pieniędzy było działaniem obliczonym na osiągnięcie zysku, a więc celowym i świadomym zamierzeniem uzyskania korzyści majątkowej. T. K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pokrzywdzoną co do tego, że potrzebne są mu pieniądze na leczenie syna. Działanie oskarżonego miało charakter zaplanowany i niewątpliwie od początku kierowane było wolą doprowadzenia pokrzywdzonej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w celu uzyskania przez niego korzyści majątkowej. Tak więc ogół powyższych okoliczności jednoznacznie wskazuje, że oskarżony dokonał oszustwa na szkodę E. Ł..</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i wydanie</p>	<p># zasadny</p>		

wyroku uniewinniającego oskarżonego.	# częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Nie doszło do obrazy art. 424 k.p.k., która uniemożliwiłaby instancyjną kontrolę prawidłowości wyroku bądź nakazywała jego zmianę co do sprawstwa i winy oskarżonego. Zatem wniosek obrońcy o uniewinnienie oskarżonego jest w oczywisty sposób bezzasadny.				
3.3.	Obraza przepisów postępowania - art 410 k.p.k. poprzez wydanie wyroku w oparciu o niepełny materiał dowodowy w sprawie, gdzie podstawę wyroku powinien stanowić całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				

Apelacja nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie Sądu meriti, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w apelacji mają w istocie charakter polemiczny i opierają się wyłącznie na wybiórczej oraz subiektywnej ocenie zebranych w sprawie dowodów. Nie można w żaden sposób podzielić twierdzenia skarżącego, iż Sąd Rejonowy dokonał stronniczej i dowolnej oceny wiarygodności zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności osobowych źródeł dowodowych. Stwierdzić natomiast należy, iż Sąd I instancji wnikliwie, zgodnie z art. 410 kpk, rozważył wszystkie dowody, przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk), a w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku,

przekonująco wykazał dlaczego jednym dowodom należało dać wiarę, a innym z kolei – waloru takiego odmówić. Sąd odwoławczy, w pełni zgadza się z przeprowadzoną przez Sąd I instancji oceną przeprowadzonych w sprawie dowodów.

Twierdzenia skarżącego koncentrujące się na wykazaniu naruszenia przepisów postępowania (wskazujące na rzekomą wadliwość procedowania), nie przedstawiają jakichkolwiek przekonujących argumentów, podważających prawidłowość i słuszność rozumowania Sądu I instancji. Sąd Rejonowy w sposób niezwykle rzetelny i kompleksowy dokonał wartościowania zarówno osobowych, jak i nieosobowych źródeł dowodowych zebranych na gruncie analizowanej sprawy, a następnie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w tym zakresie. Dokonane zaś przez

Sąd Rejonowy
ustalenia w pełni
odpowiadają
zebranym w sprawie
dowodom, a nade
wszystko są
wynikiem
wszechstronnej ich
analizy. Apelujący
w żadnej mierze
nie zdołał skutecznie
wykazać, aby
rozumowanie Sądu
I instancji, przy
ocenie
zgromadzonych w
sprawie dowodów
było nietrafne, bądź
nieracjonalne, gdyż
zarzuty
przedstawione w
apelacji, po ich
gruntownej analizie
i zestawieniu z
materiałem
dowodowym,
opierają się
wyłącznie na
odmiennej,
subiektywnej i
selektywnej ocenie
zebranych w sprawie
dowodów. Zważyć
trzeba, iż
przekonanie Sądu
meriti o możliwości
przypisania
oskarżonemu
zrealizowania
znamion czynu mu
przypisanego,
pozostaje pod
ochroną prawa
procesowego, jako
że nie wykracza
poza ramy zasady
swobodnej oceny
dowodów wyrażone
w treści art. 7
k.p.k. Jednocześnie

zaś konkluzje Sądu Rejonowego stanowią wynik rozważenia wszystkich okoliczności, a nade wszystko zostały wyczerpująco i rzeczowo – z uwzględnieniem wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania – uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Jednocześnie nie doszło do pominięcia istotnych dla sprawy okoliczności, mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie w kwestii winy, a zatem brak obrazy przepisu art. 410 k.p.k.

Tym samym, za całkowicie chybiony należy również uznać zarzut obrazy art. 410 k.p.k. Zarzut ten mógłby okazać się uzasadniony jedynie w wypadku, gdyby wyrok został oparty na okolicznościach nieujawnionych w toku rozprawy głównej, jak też w sytuacji pominięcia przy wyrokowaniu ujawnionych w toku

rozprawy głównej okoliczności tak korzystnych, jak i niekorzystnych dla oskarżonego, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.				
Wniosek				
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i wydanie wyroku uniewinniającego oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwiędle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Przeprowadzona kontrola odwoławcza wskazała na brak podstaw do uwzględnienia powyższego zarzutu i w związku z tym wniosku we wskazanym powyżej zakresie.				
3.4.	Obraza przepisów postępowania: - art. 399 k.p.k. w zw, z art. 381 k.p.k. poprzez dokonanie zmiany kwalifikacji prawnej czynu i prowadzenie w dalszym ciągu rozprawy pomimo	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>złożenia wniosku przez oskarżonego odnośnie odroczenia terminu, co w kontekście zmiany kwalifikacji prawnej czynu uniemożliwiło oskarżonemu przygotowanie i podjęcie w tym zakresie czynnej obrony;</p> <p>- art. 381 k.p.k. w zw. z art. 377 § 3 k.p.k. poprzez prowadzenie sprawy pomimo złożenia wniosku przez oskarżonego o odroczenie terminu z powodu niemożności stawiennictwa na terminie rozprawy w dniu wyznaczonym przez Sąd;</p> <p>- art. 374 k.p.k. poprzez prowadzenie rozprawy pod nieobecność oskarżonego, która to została uznana przez Sąd za obowiązkową co skutkowało niemożnością podjęcia przez oskarżonego skutecznej obrony.</p>			
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Zarzut dokonania zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu, w sytuacji złożenia przez wymienionego wniosku o odroczenie terminu rozprawy nie może zostać uznany za trafny. Bowiem, przede wszystkim treść wniosku oskarżonego nie dawała podstaw do jego uwzględnienia. Zważyć však należy, iż wniosek o odroczenie rozprawy powinien być sformułowany tak, by dawał podstawy do oceny jako ważnej, realnej i niezależnej od oskarżonego przeszkody do stawienia się na rozprawę. Tymczasem wniosek oskarżonego warunku takiego nie spełniał. Wymieniony ograniczył się bowiem do ogólnikowego (nie popartego żadnymi dowodami np. dokumentami na powyższą okoliczność), a więc gołosłownego wskazania, że termin rozprawy koliduje mu z wykonywaniem przez niego ważnych obowiązków

służbowych.

Oskarżony nie podał żadnych szczegółów, jak choćby datę rozpoczęcia i zakończenia wykonywania tychże obowiązków (oskarżony wszak wnioskował o wyznaczenie nowego terminu w drugiej połowie lutego 2019 roku), rodzaju spraw, których dotyczy wykonanie obowiązków. Nie załączył do wniosku żadnego dokumentu potwierdzającego tę okoliczność, jak i nie wskazał też przyczyn uniemożliwiających mu przedłożenie takich dokumentów. Tak więc nieznanne były sądowi okoliczności z powodu których oskarżony uznał, że nie dotrze na termin rozprawy. Poza tym, dokonanie pod nieobecność oskarżonego zmiany kwalifikacji prawnej czynu jaki mu zarzucano, nie godziło w jego prawa do obrony, wszak sąd dokonując tego poruszał się w ramach tego samego zdarzenia faktycznego, które było przedmiotem skargi oskarżyciela publicznego. W sytuacji takiej nawet uwzględnienie

wniosku przez sąd prowadziłyby do rezultatów tożsamy z tymi, które zaistniały w sytuacji jego nieuwzględnienia.				
Wniosek				
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i wydanie wyroku uniewinniającego oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej.				
3.5.	Błąd w ustaleniach faktycznych sprawy w przedmiocie przypisania oskarżonemu winy i sprawstwa czynu opisanego w treści art. 286 k.k. w przypadku, gdy zebrany materiał dowodowy w tym zeznania świadka, pokrzywdzonej oraz wyjaśnienia oskarżonego nie stanowiły podstawy do przypisania oskarżonemu sprawstwa czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	opisanego w treści art. 286 k.k.		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Sąd I instancji nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, gdyż poczynione przez tenże Sąd ustalenia, stanowią wynik, nie budzącej zastrzeżeń oceny zebranych w sprawie dowodów.</p> <p>Dowody osobowe w postaci zeznań pokrzywdzonej i świadka J. Ł. wskazują na sprawstwo i winę oskarżonego za przypisany mu czyn. Nie zostały wywiedzione żadne okoliczności, które wskazywałyby, jakoby ten świadek miał fałszywie pomawiać oskarżonego o dokonane na szkodę firmy jego żony oszustwo związane z pobraniem zaliczki za wynagrodzenie za styczeń 2019 roku i niewywiązaniem się z obowiązku jej odpracowania tudzież zwrócenia.</p>			

<p>Poza tym depozycje jego znajdują potwierdzenie w pismach kierowanych do oskarżonego z wezwaniem do zwrotu środków pieniężnych w kwocie 2300 złotych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i wydanie wyroku uniewinniającego oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny, poczynione ustalenia znalazły oparcie w przywołanych dowodach, których ocena jest kompleksowa i nie nosi znamion dowolności</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymanie w mocy w całości zaskarżonego wyroku.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok słuszny, a apelacja obrońcy oskarżonego T. K. bezzasadna. Sąd I instancji przeprowadził w przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a następnie zgromadzony materiał dowodowy poddał rzetelnej analizie i na tej		

podstawie
wyprowadził
całkowicie słuszne
wnioski zarówno
co do winy
oskarżonego w
zakresie popełnienia
przypisanego mu
przestępstwa,
subsumcji prawnej
jego zachowania pod
wskazane przepisy
prawne, jak i
w konsekwencji
orzeczonej kary i
środka
kompensacyjnego.
Przedmiotem
rozważań
zaprezentowanych
przez Sąd Rejonowy
w pisemnym
uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku były
wszystkie zebrane w
sprawie dowody -
w tym wyjaśnienia
oskarżonego - które
zostały one ocenione
w zgodzie z
zasadami logicznego
rozumowania,
wskazaniami wiedzy
i doświadczenia
życiowego.

Kara wymierzona
oskarżonemu jest
adekwatna do jego
czynu i
sprawiedliwa, na
pewno nie nosi cech
rażącej
niewspółmierności.
Oskarżony był
czterokrotnie
karany, w tym
za czyny przeciwko
mieniu. Tym

samym, brak
jakichkolwiek
powodów by uznać
- w kontekście
wymierzania w
przeszłości
oskarżonemu kar
wolnościowych (kar
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem ich
wykonania) - że
oskarżony zmieniłby
swoje niegodziwe
zachowanie, gdyby
nie interwencja
organów ścigania
oraz kara o
charakterze
izolacyjnym. W
ocenie sądu
odwoławczego tak
ukształtowana
bezwzględna kara
pozbawienia
wolności w
wymiarze 10
miesięcy wraz z
karą grzywny w
wysokości 1500
złotych, zważywszy
na stopień
społecznej
szkodliwości jego
czynu, stopień
zawinienia, spełni
oczekiwane rezultaty
wychowawcze i
zapobiegawcze.
Trzeba wszak
zauważyć, że
oskarżony
kilkukrotnie
naruszał
obowiązujący
porządek prawny
pomimo uprzedniej
karalności. Fakt
ten świadczy o

<p>utrwalonej tendencji do lekceważenia przez niego prawa i braku rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem. W tym stanie rzeczy, brak argumentów tego rodzaju, by wymierzyć wymienionemu karę innego rodzaju, bądź karę pozbawienia wolności w niższym wymiarze.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>Sąd Okręgowy o kosztach orzekł na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., art 2 pkt 3, art. 3 ust. 1, art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2013r. poz. 1247), § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. 2013.663 j.t.) zasądzając od oskarżonego kwotę 480 zł tytułem opłaty za drugą instancję i kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez Skarbu Państwa w postępowaniu odwoławczym. Zdaniem sądu odwoławczego nie ma żadnych argumentów przemawiających za zwolnieniem oskarżonego od konieczności uiszczenia poniesionych w sprawie wydatków</p>	

	oraz od opłaty. Tym samym, oskarżony winien ponieść należności fiskalne związane z przedmiotowym postępowaniem odwoławczym.
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego T. K..		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 15 stycznia 2020 roku w sprawie sygn. akt II K 1061/19.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana